Dosarul nr. 4-1405/2025

4-25086516-12-4-18062025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

20 iunie 2025 mun. Chişinău
Judecătoria Chişinău, (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Tudor Stambol
Grefier Cătălina Rașcovschi
Cu participarea:
Agentului constatator Gheorghe Morari
Avocatului Sergiu Breaza
În lipsa :
Contravenientului Nicolae Bruma

examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza contravențională de acuzare a contravenientului:

Bruma Nicolae**,** născut la *****, IDNP *****, domiciliat *****, *****,-

de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional, -

c o n s t a t ă:

La data de 12.06.2025 agentul constatator ofițer de patrulare al DP „Centru” al INSP al IGP al MAI Morari Gheorghe, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 403772 în privința lui Bruma Nicolae, pe faptul că, la data de 03.06.2025, în mun. Chișinău, str. E. Coca 13, a condus automobilul de model „*****” cu n/î *****, sub influența alcoolului care atinge gradul maxim admisibil stabilit de lege cu concentrația maximă de 0,15 mg/l.

În ședința de judecată agentul constatator Gheorghe Morari a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție solicitând privarea de dreptul de a conduce a contravenientului.

În ședința de judecată avocatul Sergiu Breaza nu a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție, solicitând anularea acestuia cât și respingerea demersurilor agentului constatator privind ridicarea provizorie a permisului de conducere cât și aplicarea sechestrului cât și confiscarea mijlocului de transport, motivând că în acest sens agentul constatator nu a administrat careva probe pertinente.

În ședința de judecată contravenientul Bruma Nicolae nu s-a prezentat, deși ultimul a fost citat legal prin intermediul telefonogramei, cât și mesagerie a aplicației „Viber", dar nu s-a prezentat și nici nu a înștiințat instanța despre motivele neprezentării sale.

Instanţa de judecată, studiind în cumul totalitatea probelor, cercetând materialele cauzei, constată vinovăția lui Bruma Nicolae de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional.

În ședința de judecată s-a constatat că, la data de 12.06.2025 agentul constatator ofițer de patrulare al DP „Centru" al INSP al IGP al MAI Morari Gheorghe, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 403772 în privința lui Bruma Nicolae, pe faptul că, la data de 03.06.2025, în mun. Chișinău, str. E. Coca 13, a condus automobilul de model „*****" cu n/î *****, sub influența alcoolului care atinge gradul maxim admisibil stabilit de lege cu concentrația maximă de 0,15 mg/l.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravenționale, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Potrivit art. 8 alin.(1) Cod contravențional, *persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. (2) Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.*

Conform art. 10 Cod contravenţional, *constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.*

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravenţional, *probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau*

inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Conform prevederilor art. 458 alin. (1) Cod contravenţional, *la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanţa de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

Conform prevederilor art. 233 alin. (1) Cod contravențional, *conducerea autovehiculului de către o persoană care are o concentraţie de alcool în sânge ce depăşeşte 0,3 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,15 mg/l, dacă fapta nu constituie infracţiune, se sancţionează cu amendă de la 700 la 1000 de unităţi convenţionale sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 3 an.*

În legislația Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidenţa legii penale şi supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (*Zilibergerg împotriva Moldovei* (§ 35, din 01 februarie 2005), *Angel împotriva României* (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau *Ozturk împotriva Germaniei* (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rînd organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, petentul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

La fel, instanţa evidenţiază că, forţa probantă a proceselor-verbale, este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putîndu-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci cînd administrează şi apreciază probatoriul (*cauza Bosoni v. Franţa*, hotărîrea din 7 septembrie 1999), în raport cu cele enunţate, art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional, cuprinde dispoziţii exprese cu privire la forţa probantă a procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie. La fel, instanţa reţine că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenţie, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza

constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanţa de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 403772 din 12.06.2025, întocmit în privința lui Bruma Niolae.

În ceea ce privește starea de fapt constatată şi în corespundere cu art. 425 Cod Contravențional se reține că, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravențional precum:

- scrisoare de însoțire (f. d. 1);
- foaie de titlu (f. d. 2);
- proces-verbal cu privire la contravenție MAI06 403772 din 12.06.2025, întocmit în privința lui Bruma Nicolae conform căruia contravenientul recunoaște vina fapt confirmat prin semnătura acestuia la rubrica „*Recunosc săvârşirea contravenției și accept sancțiunea stabilită fapt pentru ce semnez*” (f. d. 3);
- informație (f. d. 4);
- raport privind înregistrarea contravenției (f. d. 5);
- îndreptare eliberată pe numele lui Bruma Nicolae pentru examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei (f. d. 6);
- proces-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică proces-verbal nr. 721 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului., stării de ebrietate și naturii ei din 03.06.2025 conform căruia s-a constatat că, Bruma Nicolae, la data de 03.06.2025, în mun. Chișinău, str. E. Coca 13, a condus automobilul de model „*****” cu n/î *****, sub influența alcoolului care atinge gradul maxim admisibil stabilit de lege cu concentrația maximă de 0,15 mg/l (f. d. 8);
- buletin de analiză (f. d. 9);
- proces-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului (f. d. 10);
- demersul cu privire la aplicarea măsurii de siguranță privind ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport pe cauza contravențională (f. d. 11);
- demersul agentului constatator prin care se solicită aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport de model „*****” cu n/î ***** și confiscarea acestuia (f. d. 12-14);
- raport (f. d. 15);
- explicațiile lui Bruma Nicolae prin care a comunicat că, confirmă faptul că s-a aflat la volanul automobilului de model „*****” cu n/î ***** la data de 03.06.2025, a fost stopat de către echipajul de patrulare, fiind suspectat de consum de substanțe narcotice, deplasându-se la DNR a parcat automobilul pe str. E. Coca 13 mun. Chișinău, la întoarcere nu a depistat automobilul. Intuiește că concubina a luat-o (f. d. 16).

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional. Astfel, acestea în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt, fiind stabilit cu certitudine faptul că, Bruma Nicolae, la data de 03.06.2025, în mun. Chișinău, str. E. Coca 13, a condus automobilul de model „*****” cu n/î *****, sub influența alcoolului care atinge gradul maxim admisibil stabilit de lege cu concentrația maximă de 0,15 mg/l.

Sub acest aspect, instanța conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost stabilită pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Astfel, din materialele cauzei contravenționale, cercetate în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond s-a constatat că, Bruma Nicolae a săvârșit contravenția prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În drept, acțiunile lui Bruma Nicolae au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 233 alin. (1) din Codul contravențional.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Astfel, Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor

juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional, sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

În ceea ce privește legalitatea procesului-verbal, instanţa constată că, procesul-verbal cu privire la contravenție este încheiat cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancţiunea nulităţii absolute şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

În aceeași ordine de idei, instanţa specifică că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție din 12.06.2025, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, instanţa nu a stabilit că, datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obţinute prin ilegalităţi, metodele sau încălcările enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravenţional. Astfel, probele apreciate fiecare în parte şi în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenţiei imputate făptuitorului.

Prin urmare, se impune a fi menționat că, instanţa nu a determinat circumstanțele prevăzute în art. 441 al Codul contravenţional, care ar înlătură procesul contravențional.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenţia incriminată, instanța va ține seama de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru fapta săvârșită (amendă de la 700 la 1000 de unităţi convenţionale sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 3 ani), dar şi de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. art. 41 – 43 Cod contravențional, şi anume, de gradul de pericol social al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele lui personale.

La aplicarea sancţiunii instanţa de judecată ţine cont de caracterul contravenției comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei.

Circumstanțe atenuante: nu au fost invocate de către agentul constatator.

Circumstanțe agravante: nu au fost invocate de către agentul constatator.

Pentru ca pedeapsa să-şi realizeze funcţiile şi scopul, definite de legiuitor în cuprinsul art. 32 Cod contravențional, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei şi naturii sale gravității faptei comise, potențialului de pericol social pe care în mod real o prezintă fapta contravențională comisă de contravenient, dar şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența sancțiunii.

Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridica, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă. Sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

Ținând cont de prevederile art. 41 - 43 Cod Contravenţional, luând în considerație caracterul şi gradul prejudiciabil al contravenției, caracteristica contravenientului şi de

circumstanțele cazului, instanța de judecată consideră necesar de-i aplicat o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale ceia ce constituie 50000 (cincizeci mii) lei în beneficiul statului, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 3 (trei) ani.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, *autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante*.

Cu referire la demersul agentului constatator cu privire la aplicarea măsurii de siguranță privind ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport pe cauza contravențională instanța de judecată menționează că, în conformitate cu prevederile art. 429 alin. (7) Cod Contravențional, *în cazul unei contravenţii pentru care se prevede sancţiunea privării de dreptul de a conduce mijloace de transport, agentul constatator ridică permisul de conducere până la pronunţarea încheierii judecătoreşti. în acest caz, concomitent cu remiterea cauzei contravenţionale spre examinare instanţei de judecată competente, agentul constatator înaintează, în cel mult 3 zile, instanţei de judecată un demers cu privire la aplicarea măsurii de siguranţă privind ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport. Agentul constatator poate aplica şi prevederile art. 438*.

Instanța de judecată constatată că, demersul cu privire la ridicarea provizorie a permisului de conducere de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică din cadrul IGP a fost depus cu omiterea termenului prevăzut la art. 429 alin. (7) din Codul Contravențional, or pretinsa faptă contravențională a fost comisă la data de 03.06.2025, procesul-verbal cu privire la contravenție fiind întocmit pe data de 12.06.2025, pe când demersul a fost depus în instanța de judecată o dată cu materialele cauzei contravenționale la data de 18.06.2025.

Prin urmare, circumstanțele enunțate supra, impun respingerea demersului înaintat de către Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP, privind ridicarea provizorie a permisului de conducere a cet. Bruma Nicolae.

Cu referire la demersul agentului constatator prin care se solicită aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport de model „*****” cu n/î ***** şi confiscarea acestuia, instanța îl apreciază ca fiind neîntemeiat, reținând următoarele argumente.

Ce ține de solicitarea de a aplica sechestru pe mijlocul de transport de model „*****” cu n/î *****, instanţa o consideră una neîntemeiată și neproporțională cu acuzația adusă lui Bruma Nicolae. Mai mult, instanța nu a stabilit care ar fi riscul necesar de a fi asigurat prin aplicarea sechestrului asupra mijlocului de transport. La fel nu s-a constata prin probe scrisă că automobilul de model „*****” cu n/î ***** aparține cu drept de proprietate lui Bruma Nicolae.

Potrivit prevederilor art. 439 Cod contravențional, *(1) Vehiculul al cărui conducător a fost înlăturat de la conducere este ridicat şi, dacă nu poate fi predat proprietarului, posesorului sau reprezentantului lor, este adus la staţia de parcare*

specială sau la subdiviziunea de poliție cea mai apropiată de locul constatării contravenției.

În conformitate cu art. 439[7] alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3), (7) Cod contravențional, *confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sânt pasibile confiscării speciale bunurile utilizate sau destinate pentru săvârşirea unei contravenții. Confiscarea specială se aplică de către instanța de judecată la demersul agentului constatator. Dacă bunurile indicate la alin. (2) lit. a) şi b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă.*

În conformitate cu art. 431 Cod contravențional, *(1) Corpuri delicte se consideră obiectele, inclusiv banii, documentele, vehiculele, alte valori, față de care există temeiuri a presupune că au servit la săvârşirea contravenției, au păstrat asupra lor urmele faptei contravenționale sau au constituit obiectul acestei fapte, sau pot servi ca mijloc de constatare a existenței ori inexistenței elementelor constitutive ale contravenției. (2) Corpurile delicte se anexează la procesul-verbal cu privire la contravenție, în care se descriu amănunțit, ori se păstrează într-un alt mod prevăzut de lege. Corpurile delicte care, din cauza volumului sau din alte motive, nu pot fi păstrate se fotografiază, iar fotografiile se anexează la procesul-verbal, în care se consemnează acest fapt.*

Având în vedere prevederile citate supra, instanța de judecată reține, că deși agentul constatator a solicitat confiscarea specială a vehiculului de model „*****” cu n/î ***** care era condus de Bruma Nicolae la momentul comiterii contravenției prevăzută de art. 233 alin. (1) Cod contravențional, ca măsură de prevenire a săvârșirii noilor fapte contravenționale și în vederea înlăturării unui pericol pentru viitor, totuși la materialele dosarului de către agentul constatator a fost prezentat doar procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului, la dosar nefiind prezentată o ordonanță de recunoaștere a acestui vehicul în calitate de corp delict.

Reieșind din circumstanțele elucidate, instanța de judecată reține că potrivit Declarației Universale a Drepturilor Omului (art.17), Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților fundamentale (art.1 al Protocolului adiţional nr.1) şi ale Constituției Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la proprietate atât singură cât şi în asociere cu alții, nimeni nu va fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă şi prealabilă despăgubire.

Potrivit art. 46 alin. (4) din Constituție, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

În această ordine de idei, se relevă că principiul proporţionalităţii, consacrat expres la art. 54 alin. (4) din Constituţie, presupune că orice restrângere trebuie stabilită şi aplicată numai în scopul pentru care a fost prevăzută şi în limitele strict necesare, în

funcţie de situaţia care o justifică. Dacă nu există dispoziţii legale care să determine limitele proporţionalităţii, problema se soluţionează pornind de la situaţiile şi circumstanţele concrete (de fapt), care trebuie verificate şi apreciate de către autoritatea (instanța), în faţa căreia se invocă neproporţionalitatea.

În acest sens, fiind relevantă şi jurisprudența CtEDO, potrivit căreia, simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit, dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (cauza Ismaylov vs Federaţia Rusă din 06.11.2008). Confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranță şi de pedepsire a inculpatului pentru comiterea infracțiunii incriminate, la care instanțele trebuie să țină seama că acesta să nu fie vădit disproporțională față de natura și gravitatea faptei, raportat cu bunul supus confiscării (cauza Bendenoun vs Franţa din 24.02.1994)".

Pe cale de consecință, instanța de judecată apreciază că agentul constatator nu a examinat cu suficientă diligență circumstanțele cauzei deduse judecății și pripit a solicitat confiscarea specială a vehiculului de model „*****" cu n/î ***** care era condus de Bruma Nicolae la momentul comiterii contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional.

În conformitate cu art. art. 34, 233 alin. (1), 439, 439[7], 460, 462, 463 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Bruma Nicolae, născut la *****, IDNP *****, domiciliat *****, *****, se recunoaște vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod Contravențional, stabilindu-i sancțiune sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale ceia ce constituie 50000 (cincizeci mii) lei în beneficiul statului, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 3 (trei) ani.

Se explică contravenientului conținutul art. 34 alin. (3) Cod Contravențional, care prevede: *„Contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral."*

Se respinge ca tardiv demersul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, agent constatator Morari Gheorghe, privind ridicarea provizorie a permisului de conducere de la Bruma Nicolae, născut la *****, IDNP *****, domiciliat *****, *****, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) al Codului Contravențional.

Se respinge demersul agentului constatator cu privire la aplicarea sechestrului și confiscarea automobilului de model „*****" cu n/î ***** - ca neîntemeiat.

Hotărârea cu drept de recurs, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,

judecător **/semnătura/** **Tudor Stambol**